

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Da nas ne zlomi obup!

V novejšem času vidijo mnogi prav uporaben recept za ozdravljenje gospodarske stiske v tem, da bi se zenačile cene kmetijskih pridelkov in industrijskih proizvodov. Na prvi pogled izgleda to res vabljivo. Kako lepo bi bilo, če bi dobili v trgovinah blago za obleke, železnino, sladkor in podobne reči vsaj za pet odstotkov ceneje; živino, mleko, les in podobno bi pa prodajali za nekaj dinarjev ali par dražje. Toda v dejanstvu ne vidimo nikjer uporabe tega recepta, marveč z žalostjo opazujemo, kako se bolezen vedno dalje razvija, bolnik pa vedno bolj hujša. Gospodarska stiska vedno bolj davi kmeta in s propadajočim kmetijskim stanom propada tudi delavski in obrtniški stan. Kupčija z lesom propada, kar je pred našo javnostjo jasno in glasno ugotovilo gospodarsko zborovanje v Ljubljani v nedeljo, 26. januarja.

Še hujše zadeva naše ljudstvo in vso državo kriza v prodaji živine. Saj je število ljudi, ki se peča z živinorejo, tako ogromno, da presega vsako drugo panogo. Kdorkoli ima vsaj nekaj njiv, mora imeti tudi nekaj živine, zakaj brez živine je poljedelstvo nemogoče. Če cenimo število živinorejcev v Jugoslaviji na 80 odstotkov prebivalstva, menda ne bo pretirano. In zato vidimo našo največjo škodo v tem, da so cene naši živini ne samo padle na sramotno nizino, ampak, da so sploh izginile. Za živino nam v mnogih krajih nikdo ničesar več ne ponuja, nikdo za njo ne vpraša. To je taktika naših izbornih organiziranih mesarjev, ki založeni z vsem čakajo na toplem, da pridejo živinorejci sami ponujati živino, da potem lahko diktirajo cene, ki vpijejo do neba. Da je še kmet podoben človeku, je primoran prodati živino za vsako ceno, zakaj od drugod ni denarja.

In industrijski proizvodi!? Kakor kruto roganje slišimo od vseh strani, da se stalno podražuje sladkor, da so n. pr. ključavnice, ki so pred kratkim veljale petnajst Din, sedaj poskočile na dvajset Din, da je blago dražje, da je moka dražja... In denar!? Poznamo denarni zavod, ki je šel pod zaščito in pred kratkim po naredbi v šestih mesecih zbrano svoto izplačeval vlagateljem. Dal je razglasiti, da je svota, ki razmerno odpada na tisoč Din vloge, malenkostna — tri Din —, da se za vlagatelje pod deset tisoč skoraj ne izplača pot, da bi hodili po to — beračijo. Kaj se je zgodilo? Sila je ljudi primorala, da so tvegali tudi dolgo pot za tri ali šest Din samo, da so videli v svojih rokah zopet enkrat denar... To dejstvo pove več nego debele knjige premišljevanj o naši rev-

ščini. Naj nam očitajo, da smo tako ali drugače oblečeni, naj nam zavidajo naše snažne hišice, resnica je, da smo obubožali do zadnje skrajnosti. Če kdo ne verjame, naj pride pogledat teh obupanih obrazov ljudi, ki s tresočimi se prsti pobirajo bore dinarje, imajo pa morebiti tisoče zapisane v svojih knjižicah, a ne morejo priti do svojega težko pridobljenega in z žrtvami prihranjenega denarja.

Tako globoko smo danes v jami. JNS gospoda, katera je — milo rečeno — to globoko jamo pomagala kopati, ki je v njo onemogel padel naš kmetijski stan, pa sedaj hinavsko zavija svoje oči ter se zgraža nad drugimi, zakaj ne napravijo gospodarski krizi takoj konec. Tem ljudem je na ljubljanskem zborovanju krepko odgovoril gradbeni minister dr. Kožulj s temi besedami: »Sedaj pridejo ti ljudje in zahtevajo, naj bo v šestih mesecih popravljen to, kar je bilo pokvarjenega v šestih letih. Leta 1931 sem dne 10. marca govoril v skupščini, toda zastopniki gospodarstva me niso pustili niti ziniti ter so me proglasili, da sem rušilec družabnega reda. Iz političnega kapitala se ne da kovati rešitev. Vi ste hkrati za podraževanje in za svobodo gospodarstva, a proti regulaciji. Tukaj morate razlikovati pojme! Le spomnite se na usodno leto 1932, ko so pri-

čele banke ustavljati izplačila in se vloge niso vračale. Tedaj niste imeli besede za to. Sedaj pa ste začeli po vsej državi iskati krivce in metati krivdo na vse strani, toda niti dela krivde nočete pripisati sebi.«

Sedanja vlada obrača perečim gospodarskim vprašanjem vestno in trajno pažnjo ter se z vso resnobo trudi, da jih reši s primernimi sredstvi. V načrtu ima, kakor je izjavil na ljubljanskem zborovanju minister za šume in rudnike g. Djuro Jankovič, velika javna dela (gradnja železniških prog in cest), ki se začnajo izvajati na področju dravske banovine in ki bodo mnogo pripomogla k ublažitvi nezaposlenosti in k temu, da se z omogočitvijo služba gospodarsko povzdigne naš delovni narod. Z izvedbo javnih del na eni strani, z izboljšanjem cen poljskih pridelkov na drugi strani se bo začelo ozdravljenje našega gospodarstva. Da se naše gospodarstvo poživí, bo kr. vlada, tako je minister Jankovič izrecno poudaril, izdala potrebne ukrepe, da se denarnim ustanovam, kakor n. pr. našim hranilnicam in posojilnicam vrne likvidnost in omogoči pravilno funkcioniranje in vračilo vlog tistim vrlim varčevalcem, ki so s trudom služili in z zaupanjem v denarne zavode nalagali denarje, ki so jih prihranili za tiste dni, ko ne bodo več zmožni dela. K temu izražamo kot pripombo nujno željo: Naj se to čimprej zgodi, da trpečega ljudstva ne zlomi gospodarski obup!

V NAŠI DRŽAVI.

Knez-namestnik Pavle v Londonu. Pogreba angleškega kralja Jurja V. se je udeležil tudi naš knez-namestnik Pavle. Dne 30. januarja je imel knez daljši razgovor z novim angleškim kraljem Edvardom VIII. Knez Pavle je bil na večerji pri angleški kraljici vdovi in na pojedini pri kentskem vojvodu. Dne 31. januarja je sprejel knez Pavle v avdijenco v hiši kentskega vojvode angleškega zunanjega ministra A. Edena.

Triletnica internacije. Pretekli teden so pretekla 3 leta, kar je JNS nasilnost in hudobnost poslala v internacijo voditelje slovenskega ljudstva: 26. januarja gospode dr. Natlačena, dr. Kulovca in dr. Ogrižeka, 28. januarja pa dr. Korošca. Ob tem dogodku so se vzradovale vsa JNS srca. Voditelji te protiljudske in nasilne stranke so zmagovalno naznanjali svetu: dr. Korošcu je odklenalo za vedno, mi pa bomo večno vladali. Danes pa? Dr. Kramer—

dr. Marušič—Pucelj grizejo trdi kruh opozicije ter v razpoloženju hudega političnega »mačka« iščejo politično-gostoljubne strehe za sebe in svojo proslulo stranko. Dr. Korošec pa je notranji minister, dr. Natlačen ban v Ljubljani. Krivi preroki, ki so napovedovali svojo »večno vlado«, so se zdaj uverili, da so še slabši preroki kot vremenoslovci, o katerih je naš pesnik izjavil, da se naj gredo »soliti«. Prej pa še lahko zapojejo ono znano: Oj, zdaj pa nikdar več, veselje moje preč je, preč.«

Zgražanje na nepravem mestu. Ljubljanski »Glas naroda«, ki je prinesel našo vest o bližnjih občinskih volitvah, se zgraža nad našo pripombo, da so sedanji občinski odbori izvoljeni po večini z nasiljem in goljufijo. Ako misli ta list, da naša pripomba ni resnična, naj to jasno pove. Potem bomo prinesli neizpodbitne dokaze iz naše štajerske ter mu postregli z navedbo števil, ki so bile falzificirane, in oseb, ki so to volilno goljufijo izvršile, ali pa je niso zabranile, kakor bi bila njihova moralna dolžnost. Ako pa ne dvomi nad stvarnostjo naše trditve, kako se potem more zgražati nad našo ugotovitvijo! Zgražati se je treba nad nasilstvom in